

Kontrollkäik Keila Sotsiaalkeskusesse

(1) Õiguskantsleri nõunik viis 28.05.2009 läbi kontrollkäigu Keila Sotsiaalkeskusesse (edaspidi: asutus). Keila Sotsiaalkeskus on Keila linna hallatav hoolekandeaustus.

Kodutute öömaja avati 2003.aasta sügisel. Öömaja on ajavahemikus 01.september kuni 15.juuni avatud igapäevaselt 20.00-08.00.

Öömajas on 15 kohta, millest 10 on mõeldud meestele ja 5 naistele. Keskmine teenuse tarbijate arv on 8 inimest, maksimaalselt on teenuse tarbijaid ühel ööl olnud 14. Teenuse tarbijate vanus on 29-52 eluaastat. Öömajateenuse osutamisel osalevad 3 hooldustöötajat ja 1 abitööline.

(2) Kontrollkäigul kontrollis õiguskantsler, kas asutuses on teenuste osutamisel tagatud isikute põhiõigused ja –vabadused.

(3) Kontrollkäigu kestel külastas õiguskantsleri nõunik asutuse kõiki ruume (2 eluruumi, sanitaarruum, korrapidajaruum) ning vestles kõigi kontrollkäigu aset leidmise ajal asutuses viibinud öömajateenuse tarbijatega (5 isikut).

Teenuse tarbijad tõid peamise probleemina välja peavarjuta jäämise perioodil 16.juuni kuni 31.august, kui Keilas öömajateenuseid ei osutata. Lisaks märgiti teatud hügieenivahendite puudumist öömajas (šampoon, pesupulber).

(4.1) Ajutise peavarju kättesaadavuse tagamine vältimatut sotsiaalabi vajavatele isikutele

Tallinna Tervisekaitsetalituse poolt eelnevalt saadetud kirjast selgus, et öömaja on avatud 01.septembrist-15.juunini.

Asutuse poolt eelnevalt saadetud teabest selgus, et korduvate sisekorraeskirjade rikkumiste korral, milleks on eelkõige korduv raskes alkoholijoobes ilmumine öömajja, öömajas alkoholi tarvitamine, rahu rikkumine, rakendatakse öömaja külastamise keeldu kestusega 1-2 nädalat. Ka kodutute öömaja sisekorraeskirja üldsätetes toodu kohaselt kaotab klient, kes on rikkunud öömaja sisekorda, õiguse teenuse saamiseks. Karistusvahendi kohaldamise eelduseks on öömaja juhataja sõnul teave, et isik ei jää keelu tõttu ilma peavarjuta.

Tulenevalt sotsiaalhoolekande seaduse §-st 3 on üheks sotsiaalhoolekande põhimõtteks abi andmise kohustus, kui isiku võimalused toimetulekuks ei ole piisavad. Sama seaduse §-i 8 kohaselt on sotsiaalhoolekande korraldamisel kohaliku omavalitsusüksuse ülesandeks muuhulgas vältimatu sotsiaalabi andmise korraldamine.

Vestlusel öömajateenuse tarbijatega selgus, et öömaja sulgemine ajavahemikus 16.juuni kuni 31.august jätab teatud isikud mitmeks kuuks ilma peavarjuta. Ühe intervjuueeritud isiku sõnul peab ta suvisel ajal muu peavarju puudumise tõttu ilmselt magama telgis. Vestlusel asutuse juhataja ja kohaliku omavalitsuse esindajaga selgus, et sisuliselt ei ole töötatud välja lahendusi sotsiaalse erivajadusega isikutele peavarju tagamiseks öömaja sulgemisperioodil. Seega ei ole

abivajavatele isikutele öömaja kavandataval sulgemisperioodil tagatud vältimatu sotsiaalabi alaliigiks oleva varjupaigateenuse kättesaadavus.

Samuti võib vältimatu sotsiaalabi kättesaadavust abivajajatele oluliselt piirata öömaja külastamise keelu rakendamine. Eriti rasked tagajärjed abivajajatele võib keeld kaasa tuua talvisel ajal. Mõõnda tuleb, et sotsiaalasutuses korra tagamine on oluline nii asutuse tõrgeteta funktsioneerimise kui teiste teenuste tarbijate õiguste tagamise seisukohalt. Siiski peab igakordselt kaaluma, kas abivajajate juurdepääsu piiramine sotsiaalteenustele on proportsionaalne abinõu eesmärgi, milleks on eelduslikult korra tagamine, suhtes.

Tulenevalt eeltoodust soovitab õiguskantsler Keila linnapeal analüüsida kodutute öömaja sulgemise vajadust suvisel perioodil ning vajadusel viivitamatult välja töötada tegevuskava ajutise peavarju katkematu kättesaadavuse tagamiseks abivajavatele isikutele.

Lisaks soovitab õiguskantsler Keila Sotsiaalkeskuse juhatajal kaaluda karistusvahendina rakendatava öömaja külastamise keelu proportsionaalsust soovitava eesmärgi suhtes pöörates tähelepanu vajadusele tagada kõigile abivajajatele hoolimata nende sõltuvus- või käitumisprobleemidest vältimatu sotsiaalabi kättesaadavus.

(4.2) Isikuandmete, sealhulgas delikaatsete isikuandmete töötlemine asutuses

Asutuse poolt eelnevalt saadetud teabest selgus, et kliendi saabumisel öömajateenusele tuvastatakse tema isik ning täidetakse registreerimiskaart. Registreerimiskaardile kantakse andmed isiku nime, sünniaja, rahvuse, viimase elukoha, ameti või töökogemuse, perekonna või lähedaste kohta, samuti isiku hinnang tema tervislikule seisundile, terviseseisundit kajastavate dokumentide olemasolu kohta ning tuberkuloosikontrolliläbimise kohta. Kaarte säilitatakse Keila Sotsiaalkeskuses. Keskus ei ole registreeritud Andmekaitse Inspeksioonis delikaatsete isikuandmete töötlejana.

Nähtuvalt Keila Sotsiaalkeskuse juhataja poolt antud juhendmaterjali „Vältimatu sotsiaalabi teenuse korraldamine täiskasvanutele“ punktist 8, kasutatakse ja töödeldakse isikuandmeid vastavalt isikuandmete kaitse seadusele.

Isikuandmete töötlemise tingimused ja korra sätestab isikuandmete kaitse seadus (edaspidi IKS). Nähtuvalt seaduse §-st 4 on isikuandmed mis tahes andmed tuvastatud või tuvastatava füüsilise isiku kohta. Delikaatseteks isikuandmeteks on muuhulgas ka etnilist päritolu kirjeldavad andmed (rahvus) ning andmed terviseseisundi või puude kohta. Isikuandmete töötlemine on iga isikuandmetega tehtav toiming, sealhulgas isikuandmete kogumine, säilitamine jne. Seaduse §-i 6 kohaselt peab isikuandmete töötlemisel lähtuma muuhulgas eesmärgikohasuse põhimõttest, mille kohaselt võib isikuandmeid koguda üksnes määratletud ja õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks ning neid ei või töödelda viisil, mis ei ole andmetöötlemise eesmärkidega kooskõlas, ning minimaalsuse põhimõttest, mille kohaselt võib isikuandmeid koguda vaid ulatuses, mis on vajalik määratletud eesmärkide saavutamiseks.

IKS § 10 lg 1 kohaselt on isikuandmete töötlemine lubatud üksnes andmesubjekti nõusolekul, kui seadus ei sätesta teisiti. Haldusorgan võib isikuandmeid töödelda avaliku ülesande täitmise käigus seadusega ettenähtud kohustuse täitmiseks (IKS § 10 lg 2). Viimast aga üksnes niivõrd, kui niivõrd see on ülesande täitmiseks olemuslikult vajalik. Nii tekitab küsitavusi

näiteks Keila Sotsiaalkeskuse poolt rahvuse andmete nõudmine registreerimiskaardi täitmisel. Nagu eelpool toodud, tuleb isikuandmete töötlemisel rangelt järgida minimaalsuse põhimõtet.

Andmeid, mis ei ole olemuslikult vajalikud haldusorganile seadusega pandud kohustuse täitmiseks, võib haldusorgan koguda vaid isiku nõusolekul. Nõusoleku küsimisel peavad olema selgelt määratletud andmed, mille töötlemiseks luba antakse, andmete töötlemise eesmärk ning isikud, kellele andmete edastamine on lubatud, samuti andmete kolmandatele isikutele edastamise tingimused ning andmesubjekti õigused tema isikuandmete edasise töötlemise osas. Delikaatsete isikuandmete töötlemiseks tuleb isikule selgitada, et tegemist on delikaatsete isikuandmetega. Vaikimist või tegevusetust nõusolekuks ei loeta. Nõusolek peab olema kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis.

Eraldi reguleeritakse isikuandmete kaitse seaduse 5. peatükis delikaatsete isikuandmete töötlemisse puutuvat. Delikaatsete isikuandmete töötlemise korral tuleb tegevus registreerida Andmekaitse Inspeksioonis või määrata isikuandmete kaitse eest vastutav isik. Isikuandmete kaitse eest vastutava isiku määramisel tuleb Andmekaitse Inspeksioonile teatada tema nimi ja kontaktandmed.

Eeltoodust tulenevalt tegeleb Keila Sotsiaalkeskus nii isikuandmete kui ka delikaatsete isikuandmete töötlemisega. Kummatigi puudub asutusel isikuandmete töötlemise kord, asutus ei ole registreeritud Andmekaitse Inspeksioonis või alternatiivina puudub ka isikuandmete kaitse eest vastutav isik. Kogutava andmete mahu puhul ei ole selge, kas andmemahu määramisel on lähtutud minimaalsuse ja eesmärgikohasuse põhimõtetest. Juhul, kui soovitakse töödelda andmeid, mis ei ole otseselt vajalikud sotsiaalteenuse osutamiseks, tuleb selliseks tegevuse osas viia andmesubjektide suhtes läbi selgitamis- ja nõusoleku saamise menetlus.

Tulenevalt eeltoodust **soovitab õiguskantsler Keila Sotsiaalkeskuse juhatajal viia isikuandmete töötlemine Keila Sotsiaalkeskuses vastavusse isikuandmete kaitse seadusega.**

(4.3) Asutuse poolt pakutava teenuse tarbijate omandiõiguse riive

Asutuse poolt eelnevalt saadetud teabest selgus, et asutuses puudub loetelu keelatud esemetest. Öömajas on keelatud tarvitada alkoholi ja kaasa toodud alkohoolsed joogid tuleb paigutada lukustatud kappi. Asutuse töötajad on kaasa toodud alkoholi konfiskeerinud ja hävitanud. Alkoholist mitteloobumine võib kaasa tuua isikule teenuse osutamisest keeldumise.

PS § 32 kohaselt on igäihe omand puutumatu ning võrdselt kaitstud. Omandit võib omaniku nõusolekuta võõrandada ainult seaduses sätestatud juhtudel ja korras. Samuti peavad omandiõiguse teostamise kitsendused tulenema seadusest. Sotsiaalhoolekande seaduse §-st 20 nähtuvalt võib sotsiaalteenuse osutaja teatud esemete valduse üle võtta vaid isiku nõusolekuta hooldamise korral. Varjupaigateenuse ning muude sotsiaalteenuste osutamisele antud säte ei laiene. Ka muudes õigusaktides ei ole öömajateenuse osutajale antud õigust teenuse tarbijate õigust omandile piirata. Samuti ei vasta varjupaigateenuse andmisest keeldumine omandi mitteüleandmise korral sotsiaalhoolekande seaduse §-s 3 sätestatud sotsiaalhoolekande põhimõtetele ja ülesannetele.

Siiski võib teiste teenuse tarbijate, töötajate ning vara kaitsmise eesmärkidel osutada vajalikuks teatud esemete või ainete asutusse sattumise piiramine. Omandiõiguse piiramisel tuleb lähtuda aga kõrvalekaldumatult seadusest tulenevatest alustest. Mittesoovitavate asjade nimekiri peab suvaotsuste langetamise võimaluste vältimiseks olema asutuse poolt kindlaks määratud ja puudutatud isikutele teatavaks tehtud. Omandi hoiule võtmine või hävitamine saab öömajas aset leida vaid isiku nõusolekul. Valduse mitteüleandmine ei saa olla abivajajale sotsiaalteenuste andmisest keeldumise aluseks. Sotsiaalteenuse osutaja peab välja töötama inimõiguste järgimist ja sotsiaalhoolekande põhimõtteid soodustavad käitumisjuhised juhtudeks, kus asutusse saabunud või seal viibiva teenuse tarbija valduses on asutuses mittesoovitavad esemed või ained.

Tulenevalt eeltoodust soovib õiguskantsler Keila Sotsiaalkeskuse juhatajal välja töötada ja kehtestada ammendav nimekiri esemetest ja ainetest, mille omamine asutuses ei ole soovitav. Nimekiri tuleb arusaadavas vormis teatavaks teha kõigile teenuse tarbijatele. Lisaks tuleb asutuse töötajate tegevuse reguleerimiseks kehtestada kord esemete ja ainete valduse üle võtmiseks ja vajadusel hävitamiseks ning samuti käitumiseks juhul, kui sotsiaalteenuse saamiseks näidustatud isik keeldub mittesoovitavate esemete või ainete valdust üle andmast. Nimetatud reeglistik võib olla lülitatud asutuse sisekorraeskirjadesse.

(4.4) Teenuse tarbijate õiguste teatavaks tegemine, asutusesiseste ja asutusest väljaulatuvate kaebuste esitamise võimalus

Kontrollimisel selgus, et asutuses puudub kaebuste lahendamise kord ning samuti ei ole teenuse tarbijatele teatavaks tehtud võimalusi esitada kaebusi asutuse töö osas väljaspool asuvatele kontrollametkondadele.

Tagamaks isikute kohane õiguste kaitse tuleks kõigile asutuses viibivatele isikutele neile arusaadaval ning taasesitataval viisil teha teatavaks asutuse sisekord ja isikute õigused teenuse tarbimisel või sellega seondult (võimalus täiendavate sotsiaal- või muude teenuste saamiseks jne). Teenusel viibival isikul peaks olema asutuses viibides võimalik mistahes ajal eelnimetatud teabematerjaliga uuesti tutvuda.

Lisaks eeltoodule on ühelt poolt väärkasutamiste ära hoidmiseks ning teiselt poolt teenuse kohta selle adressaatidelt tagasiside saamiseks oluline asutuses viibivaid isikuid teavitada nende kaebevõimalustest nii asutusesiselt kui asutusest väljaulatult. Asutuses peab olema kehtestatud ja teenuse tarbijatele teatavaks tehtud asutusesiseste kaebuste lahendamise kord, mille eesmärgiks on tagada kõigile esitatud kaebustele vastamine sisuliselt, õigeaegselt ja kohases vormis. Pöördumiste esitamise hõlbustamiseks tuleks kaaluda kaebuste esitamise formulari välja töötamist ja teenuse tarbijatele kättesaadavaks tegemist. Samuti tuleks asutuse ruumidesse erinevatele teenuse tarbijatele hõlpsalt ligipääsetavasse kohta kaebuste esitamise kogumiskasti (-kastide) paigaldamist.

Tulenevalt eeltoodust soovib õiguskantsler Keila Sotsiaalkeskuse juhatajal tagada edaspidi olukord, kus kõigile teenusele saabuvatele ja seal viibivatele isikutele tehakse neile arusaadaval viisil kättesaadavaks nende õigusi ja muud asutuse sisekorda käsitlev teabematerjal. Täiendavalt soovib õiguskantsler Keila Sotsiaalkeskuse juhatajal välja töötada ja kehtestada ammendav asutusesisene kaebuste lahendamise kord. Kaebuste lahendamise kord ning isiku õigus pöörduda kaebustega asutuse tegevuse kohta ka

muude, asutusest väljaspool asuvate kontrollametkondade või institutsioonide (näiteks kohalik omavalitsus, maavanem, kohtud, Sotsiaalkindlustusamet, Eesti Haigekassa, õiguskantsler jne) poole, peab olema kõigile teenuse tarbijatele teatavaks tehtud. Soovitav oleks kaebuste lahendamise ja muude asutuste poole pöördumise alane teave paigutada erinevate sotsiaalteenuste osutamise asukohtades teadetahvlitele. Silmas tuleb pidada erinevate keelegruppide võimet teabe mõistmiseks. Asutusesiseste kaebevõimaluste hõlbustamiseks tuleks paigaldada teenuse tarbijate poolt kasutatavatesse ruumidesse nii kaebuste formularid kui ka kaebuste kogumiskastid. **Esitatud kaebuste osas tuleb sisse seada register, mis võimaldab kontrollida kaebuste käsitlemise nõuetelevastavust ning saada perioodiliselt üldistatud andmeid teenuse tarbijate poolt esile toodud peamiste asutusega seonduvate probleemide osas.**

(4.5) Teenuse tarbijate õiguse tervise kaitsese tagamine

Asutuse poolt eelnevalt saadetud teabest selgus, et öömajas ei ole tagatud pidev tervishoiutöötaja kohalolek. Öömaja on varustatud esmaabivahenditega ning tervisealast nõustamist on võimalik saada Keilas teenust pakkuvalt koduselt. Teatud juhtudel on ravikindlustusega hõlmamata isikutel võimalus pöörduda ühe kindlaksmääratud Keila linnas tegutseva perearsti poole kohaliku omavalitsuse kaudu. Kummatigi möönsid nii asutuse juhataja kui ka kohaliku omavalitsuse esindaja, et ravikindlustamata isikuid ei ole võimalusest saada kohaliku omavalitsuse poolt rahastatavat esmatasandi arstiabi teavitatud. Samuti võimaldatakse kohaliku omavalitsuse poolt rahastatavaid esmatasandi tervishoiuteenuseid ravikindlustamata isikutele vaid akuutsete terviseprobleemide või puude tuvastamise vajaduse korral. Seega puudub ravikindlustamata isikutel, kellel ei ole materiaalseid võimalusi tervishoiuteenuste ostmiseks igasugune võimalus ennetavate ja muude sarnaste perearstide poolt pakutavate tervishoiuteenuste saamiseks. Väidetavalt on sotsiaalteenuste tarbijate hulgas ka selliseid ravikindlustamata isikuid, kes ei ole kaudu ühegi perearsti nimistusse ja seetõttu puudub nende terviseküsimuste lahendamisel igasugune järjepidevus.

Vestlusest asutuse juhatajaga selgus, et asutusse saabumisel saadetakse abivajav isik küll tuberkuloosikontrolli ja pedikuloositõrjesse, kuid üldist terviseülevaatust vältimatult sotsiaalabi vajavatele isikutele ei korraldata. Tervise seisundi hindamiseks puudub asutuse töötajatel pädevus, hindamisteenust ei ole peetud vajalikuks osta sisse ka asjakohaselt tervishoiuteenuse osutajatelt.

Kontrollimisel selgus lisaks, et asutuse töötajad ei ole läbinud esmaabi osutamise koolitust, puudub esmaabi osutamise juhend ning nõuetekohaselt komplekteeritud esmaabikapp ning asutuses puuduvad teadmised isikukaitsevahendite kasutamise vajalikkusest esmaabi osutamisel.

Põhiseaduse § 28 sätestab igaühe õiguse tervise kaitsese andes nii kindlapiirilise sisu PS §-s 10 sätestatud sotsiaalriigi põhimõttele. Põhiseaduse §-is 28 sätestatud õigusega seonduvalt tuleb silmas pidada, et tervis on oluline väärtus, ilma milleta ei ole võimalik enamiku teiste põhiõiguste kasutamine. Vaid tervislik elu saab olla täisväärtuslik ja inimväärne elu. Ühtlasi on riik kohustatud aktiivselt tegutsema, et igaühele need õigused tagatud oleksid. Eriti suur oht põhiõiguste riiveks on isikute puhul, kes oma tervisliku, sotsiaalse või muu seisundi tõttu ei suuda iseseisvalt ja sõltumatult oma põhiõigusi realiseerida. Selliste isikute sotsiaalne abistamine on seadusandja poolt pandud kohaliku omavalitsuse kohutustuseks.

Juhul, kui teenusele saabub ravi või isegi viivitamatut sekkumist eeldavas tervislikus seisundis isik, võib piisavate tervisteenuste saamatajäämisel ohtu sattuda tema elu ja tervis. Arusaadavalt puudub asutuse meditsiinilise erihariduseta töötajatel oskus diagnoosida ja eristada erinevaid sekkumist vajavaid terviseseisundeid. Samuti on rahvatervise huvides (nagu näiteks lisaks tuberkuloosile ka muude nakkushaiguste leviku ära hoidmine) oluline kõigile riskirühma kuuluvatele isikutele tervisealase läbivaatuse võimaluste kättesaadavaks tegemine viisil, mis võimaldab ja motiveerib isikut läbivaatuses osalema. Asutuse teenust kasutavate isikute õigust tervise kaitsele aitaks oluliselt tõhusamalt tagada tervishoiutöötaja viibimine koha peal isikute asutusse vastu võtmise aegadel või kokkulepe tervishoiuteenuse osutajatega viivitamatuks väljakutseks seni tervisekontrolli mitte läbinud isiku asutusse saabumisel. See võimaldaks asutusse saabunud isikud tervisealasel läbi vaadata ning otsustada nende ravivajaduse üle. Eesti Haigekassa andmetel tegutseb Keila linnas 8 perearsti¹. Samuti asub asutuse tööpiirkonnas SA Põhja-Eesti Regionaalhaigla Keila Haigla. Seega on võimalik vältimatut sotsiaalabi vajavate ravikindlustusega hõlmamata isikute tervisekontrolli küsimus lahendada nii esmatasandi kui ka eriarstiabi pädevuses olevates küsimustes.

Juhul, kui kohalik omavalitsus on sõlminud ühe piirkonna perearstiga lepingu esmatasandi tervishoiuteenuse osutamiseks ravikindlustusega hõlmamata isikutele, tuleb sellest asjaolust teavitada ka teenuse adressaate. Põhiseaduse § 12 keelab diskrimineerimise muuhulgas ka sotsiaalse seisundi tõttu. Seega on lubamatu olukord, kus kohalik omavalitsus, kes on otsustanud tasuda ravikindlustusega hõlmamata isikutele osutatavate esmatasandi arstiabi teenuste eest, piirab selliste teenuste kättesaadavust info edastamatajätmisega sihtgrupile ning otsusega tasuda ainult perearsti poolt osutatud teatud tervishoiuteenuste eest.

Tähelepanuta ei saa jätta ka teenuse osutaja töötajate õigust tervise kaitsele. Asutuse spetsiifikast tulenevalt võib asutuse töökeskkond kujutada endast täiendavat riski töötajate tervisele. Seega on äärmiselt oluline, et kõik asutuse töötajad oleks kohaselt ja neile arusaadaval viisil informeeritud töökeskkonnaga seonduvatest ohtudest ning nende minimiseerimise võimalustest. Samuti on oluline tagada, et kõik asutuse töötajad oleks läbinud esmaabi osutamise koolituse ning ka tegelikkuses omaksid oskusi kohaseks ja turvaliseks esmaabi osutamiseks. Koordineeritud tegutsemiseks hädaolukorras peab asutuses olema välja töötatud asutusespetsiifiline esmaabi osutamise juhend. Nõuetekohaseks abi osutamiseks on kõrvalekaldumatult vajalik kohase esmaabikapi olemasolu tagamine asutuse kõigis tegevuskohtades.

Tulenevalt eeltoodust soovib õiguskantsler Keila Sotsiaalkeskuse juhatajal tagada vähemalt teatud ajavahemiku järel või kutse peale toimuvad tervishoiutöötaja vastuvõetud öömajas koha peal, mille eesmärgiks on eelkõige asutusse saabuvate uute isikute tervisekontrolli läbi viimine. Tervishoiutöötajaks võib olla nii perearst kui –õde vastavalt teenuse tarbijate peamistele vajadustele. Kuna isikute õiguse tervise kaitsele tagamisel ei saa haavatavate gruppide puhul jääda passiivselt lootma vaid nende enda aktiivsusele tervise seonduvate küsimuste lahendamisel, **soovib õiguskantsler Keila Sotsiaalkeskuse juhatajal teha kõigile teenuse tarbijatele teatavaks nende õigus saada kohaliku omavalitsuse poolt rahastatavaid esmatasandi tervishoiuteenuseid ning edastada sihtgrupile perearsti kontaktandmed. Samuti tuleb terviseküsimustega**

¹ Teave kättesaadav Eesti Haigekassa kodulehel aadressil <http://www.haigekassa.ee/kindlustatule/perearstid/harju/harjumaa> .

tegelemise järjepidevuse tagamiseks tagada kõigi teenuse tarbijate kantus perearsti nimistusse. Vajadusel tuleb sihtgruppi perearsti valiku protseduuris abistada.

Lisaks eeltoodule soovib õiguskantsler Keila Sotsiaalkeskuse juhatajal tagada olukord, kus kõik asutuse töötajad on teadlikud asutuse töökeskkonnaga seonduvatest ohtudest, nende minimiseerimise võimalustest ning omavad dokumentaalselt tõestavat pädevust esmaabi osutamiseks kohasel ja turvalisel viisil. Esmaabi kohaseks osutamiseks tuleb välja töötada esmaabi osutamise juhend ning tagada nõuetelevastava esmaabikapi olemasolu asutuse kõigis tegevuskohtades.

(5) Kokkuvõte

Kontrollkäigu tulemusel teeb õiguskantsler isikute põhiõiguste tagamiseks soovitud Keila linnapeale ja Keila Sotsiaalkeskuse juhatajale. Soovitude täitmise osas teostab õiguskantsler järelkontrolli 6 kuu möödudes soovitude tegemisest.